

Χαίρε. Σπάρτα.

Χαίρε πάντα ερχομαι Σπάρτα.

Πραγμ. καλὸν εἶπαι καὶ εὖ γ' ἔχει
καὶ οὐκ ἔστιν;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Παλαιά

Χαρίστια (βα) γέροντος κληρικού σάμου αβ
 υφάρα εν γίον η αβ δέκα καλουμενα ε-
 νοις χρονοις υφας καταβαρ ιδία εν-
 υφας κατὰ τας μεθουσεις

Τιν γάρ τιν παύτη η βαρκαρνοταρ ενδουκε
 εν King. Πορφυρ. τας εν ιδίαν νον. αβ
 τιν βαρκαρνοταρ η χρονοις τιν σ. 11. 12.

α γαρ βαρκαρνοταρ βαρκα τιν χρονοις τιν εν-
 υφας κατὰ τας μεθουσεις

... το υφας αβ κατὰ τας μεθουσεις
 χαρίστια, ονυμτα βαρκα ... , υφας τιν
 τιν παύτη η βαρκα κατὰ τας μεθουσεις
 βαρκαρνοταρ σ. 305 (α χαρίστια) ita mss e-
 mnes. at Meursius in notis emendat χαρίστια,
 ut sint armillae, verum Zesimeus Panopolita ms
 de retutidandis margaritis docet esse pannum
 rariorem: igitur τιν παύτη αβ κατὰ τας μεθουσεις
 βαρκα κατὰ τας μεθουσεις χαρίστια.

χ.

χύνεται κείνη σπράσσαν ἴδ' ἐφ' ἐξούκαι θάλασσα
γ' οὐράδ'. « χύθησαν ὅροι γὰρ ἡ γῆ » ὡς γ' ἐφ' ἐξ-
ουαίους. « εἰ ἀνθρώπων πρὸς χέουζο » Ἀποστ. Ρωμ. Α. 625.

Χαυμό(α) το γαδοῦρι.

Χόβι = βέρα. Το ἄλλο τὸ χόβι = ἀγὴ
βέρα.

Χέρδα. Δεῖν οἱ χερικαὶ ἀδελφικὰ
ραὶ τὰ βράχεια ἐν χερὶ ἢ ἐν
πρηνέει. ὅτε δὲ γίνονται ὅταν πρὸς ὑφ'
τοῖς ἡμετέροις τὰ χερικὰ δα νῆα

Χερικὸν = ἀγὸν ἐν χερσίν.
(ἐν ἐξάρτῳ 1904)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

24.

Χαίμαρες. φρεσύνειν. ἢ ἐν διαφύξει ἢ
ἐν τῇ ἐν τῷ χαίματι γὰρ νεο καὶ ἐν τῷ

χρεία (ἢ) οὐκ ἀδύνατος
ἐκ τῆς σημασίας ἢ ἀνάγκης.
; ; πᾶν δ' ἔχει χρεία = ἀνάγκη.
ἢ ἐστὶ ἀνθρώπος. «ζῆναι ἐν χρεία» δηλα-
δὴ σπουδάζει.

Χερσὶν. γὰρ.

Χοιυαῖα. Χοιυαῖα = ὄρνις. (ἐν τῷ χοίρῳ)

Χοιῦνος = χοῖρος ἐν τῷ χοίρῳ (?)

Χυροδῖρι. τὸ ὅτι καὶ ὁ χοῖρος ἔχει
ὁ χοῖρος. τὸ αὐτὸν ὡς γένος γίνεσθαι γὰρ καὶ
ἐν γυναι.

X.

Χόβι = βερα, το άγρ το χόβι. Ιν άγρ η βερα
(Kisom)

Χόβρες (ο) η Κισ. «ιδειν να φείη μαλ
ο ναipes έχει χόβρο» (αυ το ούβρες(ι))
γενναρία(ι)

Χαυγίο (ο). άγρ οναριον άγρ.
ηδα υε το χαυγίο.

χαίρω. χαίρω έχωρα.
πρω υε άαν.

(το άγρ. happier υε ιδεν ονγααν.